

Pris kr. 1,75

Hefte 6 - 1962

Norsk

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

Vi innbyr til
konkurransen om
sesongens vakreste
spill.

I dette nr. bl.a.

Siden sist

Bedre meldinger

Sommerbridge

Konvensjoner i sokelyset —
Lavinthalsignalet

Spilleprøver

Stalltips

Sesongens vakreste spill

En bridgespillers dagbok

Ekspertklubben

Red:

SIDEN SIST

Fra den internasjonale turneringen i Cannes henter vi det første spillet idag:

Spillet ble spilt av franskmannen Malabat, som var havnet i tre grand etter følgende meldeserie:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 gr.	pass	2 gr.	pass
3 gr.	pass	pass	pass

Vest åpnet med sparknekten, og bordets dame tok stikken. Malabat fortsatte nå med liten kløver fra bordet, og da Øst la liten, knep Syd med åtterer og fikk beholde stikken. Siden det ikke var noen overflod med inntømster på bordet — i det minste ikke med inntømster som Syd ønsket å bruke foreløpig — fortsatte han med kløver ni, og Vest fikk for esset. Han fortsatte med ruterknekten, både Nord og Syd la liten, og så kom en ny ruter som ble stukket på egen hånd. Deretter kom kløverkongen og esset og kongen i spar, hvorefter stillingen var:

Nå ble bordet satt inn på ruterkongen, og deretter ble øst puttet inn i kløver. Der-

ved ble han nødt til å spille hjerter opp til Nords saks, enten han ville eller ikke.

Spillet hadde vel gjort seg i vår nye konkurranse om sesongens vakreste spill, skulle jeg tro.

Fra det svenske Bridgetidningen henter vi en oppgave hvor meningene blant løserne var svært delte:

Øst åpner med fire hjerter, hvorefter det blir pass rundt. Syd begynner med kløverkongen, Nord legger treeren og Øst åtterer. Hva bør Syd fortsette med?

Ifølge den svenske redaksjonen var det blant de 20 første løsningene bare fire kort som ikke fikk noen stemmer, nemlig spar syv, hjerter syv, ruter tre og kløver to, mens alle de ni andre kortene hadde sine tilhengere. Når man skal se nøkternt på saken, synes vi nok at redaksjonens løsning, kløver ess, er den beste.

Nord kan vel neppe tenkes å sitte med mer enn ett stikk i hjerter, hvis han da har noe i det hele tatt. Det er neppe trolig at Syd kan få både to kløverstikk og et sparstikk, spesielt ikke fordi Nords kløver tre viste enten tre eller en kløver. At Øst la åtterer skal vi ikke ta så meget hensyn til.

Vi kan regne med at kontrakten er opplagt hvis Øst har en singleton i kløver, og Syds sjanse ligger derfor i at han har tre. I så fall er Nord nå renons, og kan få en stjeling.

Det kan være fristende å spille liten kløver, få stjelingen hos Nord, få spar tilbake til esset, og etterpå innkassere kløver-

Forts. side 14.

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 6

1962

33. årgang

Redaktør Rolf Bøe, Gausterød pr. Tønsberg, tlf. Tønsberg 24259. Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongensgt. 4, Oslo, tlf. 41 21 81. Abonnement kr. 15.— pr. år. Løssalg kr. 1.75 pr. nummer. Forlagets postgirokonto 13816 — Bankgiro 428/163.

Bedre meldinger

Rolf Bøe.

Dette er den 36. artikkelen om dette emnet. Den første sto i nr. 8 for 1958, og siden har det vært en artikkel i praktisk tatt hvert nummer.

Flere lesere har bedt meg å skrive litt om fordelene ved cue-bids, eller kontrollmeldinger, som er en vanlig norsk oversettelse.

Kontrollmeldinger har en rekke fordeler fremfor spørremeldinger, men den viktigste fordel er at man er i stand til å avgi den såkalte milde slemoppfordringen, hvor det er mulig å stanse i utgang hvis makker har minimum til meldingene sine.

I motsetning har vi spørremeldinger og Blackwood, som setter igang en rekke automatiske svar som man kanskje ikke er det spor interessert i. I situasjoner hvor det bare er spørsmål etter bestemte toppkort, er kanskje disse konvensjonene bedre, skjønt kontrollmeldinger og Culbertsons fire-fem grand dekker de fleste av disse også. Men langt oftere vil man ha bruk for den milde oppfordringen, og da har spørremeldinger og Blackwood ingen verdi i det hele tatt.

Ta et spill som dette:

♠ K 10 8 5		♠ D kn 4
♥ E 8 7 4		♥ K D 10 8 2
♦ E 5 3		♦ 4
♣ K 2		♣ E 8 7 5

	N	
V	5	Ø

De innledende meldingene går:

1 ♠	2 ♥
3 ♥	?

La oss nå stanse et øyeblikk og sette oss på Østs plass. Spørremeldinger hjelper ikke så meget. La oss for eksempel gi Vest spareset i stedet for kløverkongen. De får fire hjerter som svar på en spørremelding i kløver, og nå er det farlig å spørre mer. Vest kan ha minimum, og da er selv fem spar

ikke noen sikker kontrakt. Og noe av det minst morsomme som finnes, er å gå bet i fem på jakt etter en slem som ikke har frugg av sjanse. Hvis Vest har spareset istedenfor kløverkongen, vil seks hjerter kunne vinnes, men De er ikke blitt det spor klokere ved å spørre.

En bedre utvei er kanskje å melde fem hjerter. De får i det minste beskjed om makker har tillegg, så en eventuell sekser får De meldt forholdsvis enkelt. Men så er det det med å stanse i utgang hvis slemmen ikke finnes igjen.

Her kommer kontrollmeldingene og byr sine tjenester. Og de er sannelig ikke så dårlige. De inviterer ganske enkelt med fire kløver, og nå betyr denne meldingen noe helt annet enn når man bruker spørremeldinger. De forteller om kløverresset, og inviterer makker til å vise sine kontroller, hvis han tror på en slem. Legg merke til det. Inviterer. Ikke forlanger, slik som når man bruker spørremelding.

Vest kan nå gjøre en av tre ting. Han kan avslå, ved å melde lavest mulig i trumffargen. Det betyr ganske enkelt at han ikke tror på noen slem hvis ikke Øst har styrke nok til enda en oppfordring. Eller Vest kan vise et ess han også, og hvis det er et ess under firetrinner i den avtalte trumffargen, regnes det fremdeles som en mild invitasjon. Den tredje muligheten Vest kan ha til disposisjon, er å invitere med en melding som er høyere enn den avtalte trumffargen. I så fall er det en sterkere invitasjon, fordi Vest tvinger kontrakten over utgang.

La oss i dette tilfelle se hva som skjer hvis Vest melder fire ruter. Øst kommer igjen med fire hjerter, som er advarende. (Samme prinsipp som ved spørremeldinger, trumffargen på det laveste trinnet er advarende). Øst har fått nok. Han har kommet med en mild invitasjon, og hvis ikke Vest kan ta noe sterkere invitasjon og presse kontrakten over utgang, får det heller være.

Og så er det Vests tur igjen. Han har slett ikke minimum, med hjerter som trumf har han 16 poeng, og hadde for så vidt adgang til å melde som han gjør med for eksempel hjerterknekten istedenfor kløverkongen. På den andre siden kan han ikke ha stort mer uten å løfte til tre hjerter første gangen.

Derfor er det faktum at Øst kom med en mild invitasjon, nok til at Vest ikke har lyst til å gi seg enda. Han kan fortsette med fem kløver, som viser kongen i fargen, eller han kan ganske enkelt løfte til fem hjerter — en melding som rett og slett er en oppfordring til å gå i seks. Trumfesset er vanskelig å få vist når man bruker kontrollmeldinger, og det er ikke dette kortet Vest viser ved fem hjerter. Bare at den generelle styrken er stor nok til at Vest fremdeles tror på slem. Og så kan Øst løfte til seks. Han har en tilleggstyrke som riktignok ikke kommer frem i poeng, men som likevel må regnes med. Alle honnørkortene ser ut til å ha sin verdi.

Vest kan imidlertid hvis han ønsker det, komme med en sterkere oppfordring enn fire ruter, når han først hører makker begynner å prate om slem. Hvis De bruker Culbertsons fire-fem grand, som går ypperlig sammen med kontrollmeldinger, kan han melde fire grand. Denne meldingen viser enten to ess og kongen i en av de fargene paret har meldt i, eller den viser tre ess. Samtidig er det selvsagt tilleggstyrke. Vest må være sterk nok til å regne med at fem hjerter er en bra kontrakt.

Og hvis Vest melder fire grand, kan Øst melde seks hjerter direkte. I og med at Vest gjør det umulig å stanse i utgang, er oppfordringen sterkere enn om han hadde nøyet seg med fire ruter.

Et nytt eksempel:

♠ 7	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td>S</td></tr> </table>		N		V	Ø	S	♠ E kn 4
		N						
V		Ø	S					
♥ E 8 7 5		♥ K D 9 6 2						
♦ K D kn 4 3	♦ 7 2							
♣ K 8 2	♣ E 7 3							

De innledende meldingene går:

1 ♦	1 ♥
2 ♥	?

Også denne gangen har Øst en typisk mellomhånd, hvor seks hjerter kanskje kan vinnes, men hvor det på den andre siden ikke er noen sikkerhet for fem trekk. Det er nok å bytte ruterkongen med kløverdamen, idet Vest beholder fordelingen fem ruter og tre kløver. Nå er det minst to ruter-tapere selv om fargen ikke kommer ut, og hvis nå hjerterne sitter 4-1 også, er det fort gjort å gå bet i fem. De kan selvsagt ta en sjanse på trumffordeling 3-2 hvis De vil melde en slem, men det er ikke det spor morsomt å ta den samme sjansen når man ikke kommer høyere enn til fem hjerter.

En kontrollmelding på fire kløver er løsenet igjen. Rent teknisk har Øst toppkort nok til Culbertsons fire-fem grand, men hva hjelper det når han ikke har styrken til det. Han må derfor nøye seg med en mild sleminvitasjon, og sier fire kløver.

Vest har ikke noe ess han kan få vist. Han kan melde fem hjerter, men det er en generell oppfordring og ikke noen essvisning. Men siden makker har vist kløveresset, kan Vest vise kongen i fargen ved å melde fem kløver. Det er noe mer enn mild invitasjon, det presser kontrakten opp på femtrinnet, og derfor er det en kraftigere oppfordring til slem. Og da har ikke Øst betenkeligheter mer — seks hjerter.

La oss nå endre kortene til:

♠ 7	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td>S</td></tr> </table>		N		V	Ø	S	♠ E kn 4
		N						
V		Ø	S					
♥ E 8 7 5		♥ K D 9 6 2						
♦ E kn 9 4 3	♦ 7 2							
♣ K 8 2	♣ E 7 3							

De innledende meldingene er de samme:

1 ♦	1 ♥
2 ♥	4 ♣
?	

Vest er en tanke svakere, men dog så pass sterk at han kan svare på den milde invitasjonen med en ny, mild invitasjon, altså fire ruter. Og det faktum at Vest ikke bøyet av med fire hjerter, gjør at Øst får mer tillit. Nå kan han komme med fire grand, som han var redd for i annen melderunde. Og etter fire grand svarer Vest konvensjonelt

fem grand (To ess, eller ett ess og kongen i alle de meldte fargene).

Øst vet nå at makker har to ess, idet han selv har hjerterkongen. Han har også fått vite at makker ikke stiller seg direkte negativt til tanken om en slem, fordi han i så fall ville meldt fire hjerter i tredje melde-
runde.

På den andre siden vet Øst at syv hjerter er en umulighet. Vest må da ha ruterkongen i tillegg, og han ville meldt tre hjerter og ikke bare nøyet seg med to i annen melde-
runde. Det skulle derfor være forholdsvis enkelt å melde seks hjerter, en kontrakt som er hjemme av seg selv hvis enten ruterne eller hjerterne sitter rundt, og likeledes med en god del andre ruterkombinasjoner.

Her er et tredje eksempel:

♠ EK 9 7 2	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V S</td></tr> </table>	N	V S	♠ D 8 5 2	
N					
V S					
♥ D 8		♥ 9 5 3			
♦ E 7 5		♦ K D 8 2			
♣ K kn 2		♣ E 3			

De innledende meldingene går en spar — tre spar.

Vest har litt tillegg til åpningen. Ikke så meget at han tør presse kontrakten opp på femtrinnet, men dog så meget at det kan være slem i kortene om makker har maksimum. Vest har derfor ikke styrke nok til å invitere med en melding over utgang, og må nøye seg med den milde oppfordringen — fire ruter.

Øst er ikke det spor interessert. Han har vist hver smitt og smule han har ved å løfte til tre spar, og derfor skal det i det minste noe mer enn en mild invitasjon til. Han bryter av med fire spar, og dermed blir det. Legg merke til at om vi hadde byttet toppstyrken i de svake fargene, slik at Vest får kløveresset og ruterkongen og Øst ruteresset og kløverkongen, vil det fremdeles ikke bli noe annet enn avslag fra Østs side. Vest vil da vise kløveresset, men han vil ikke få høre noe om ruteresset fra Øst. Det er fremdeles fire spar — ikke interessert. Kommer det en ny oppfordring, kan det hende Øst viser esset sitt, men ikke før. Og noen ny oppfordring er Vest ikke i stand til å gi.

Se øverst n. spalte.

Igen er innledningen en spar — tre spar, og Vest kommer med den milde invitasjonen, fire kløver. Nå har Øst fått hjerter-

Vi bytter nå litt på kortene, slik:

♠ EK 9 7 2	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V S</td></tr> </table>	N	V S	♠ D 8 5 2	
N					
V S					
♥ D 8		♥ K 5 3			
♦ K 7 5		♦ E D 8 2			
♣ E kn 2		♣ K 3			

kongen i tillegg, og er gjerne med. Fire ruter.

Vest forstår nå at det med slem har mer interesse denne gangen. Han kan for så vidt gjerne melde seks rett inn, han vet at denne kontrakten byr på store sjanser og at syv er umulig, fordi Øst bare meldte tre spar i første omgang. Men han er litt urolig for hjerterfargen, og fortsetter derfor heller med fire grand. Noen spesiell beskjed om at han trenger hjerterkongen er det selvsagt ikke, men Øst vil ganske naturlig se seg om etter en svak farge. Siden han har hjerterkongen er han ikke i tvil.

Vi endrer enda en gang på kortene, slik:

♠ EK 9 7 2	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V S</td></tr> </table>	N	V S	♠ D kn 5 2	
N					
V S					
♥ D 8		♥ 7 5 3			
♦ K 7 5		♦ E D kn 2			
♣ E kn 2		♣ K D			

Nå vil selvsagt en spørremelding i hjerter avsløre svakheten med en gang. Men det går an med kontrollmeldinger og fire-fem grand også. Meldingene vil gå:

1 ♠	3 ♠
4 ♣	4 ♦
4 gr.	5 ♣
5 ♦	5 ♣

Etter fire grand vil Øst melde fem kløver. Han har tidligere vist ruteresset, og forteller nå om kløverkongen (esset er vist tidligere, og dessuten ville Øst med esset både i kløver og ruter melde fem grand). Vest på sin side fortsetter med fem ruter, som ikke kan bety annet enn ny oppfordring og ruterkongen.

Og så er det Øst igjen. Han har oppfordret to ganger, og makker er likevel ikke tilfreds. Hva er i veien? Hjerterfargen er mistenkelig, men Øst behøver for så vidt ikke å tenke på det heller. Det viktigste er at han har vist alle sine toppkontroller, han har vist at han er i overkant til tre spar, og når han nå bøyer av med fem spar, så kan han ganske enkelt ikke ha noe i hjerter. Selv med en singleton ville det vært riktig å gå i seks spar.

Forts. side 19.

Sommerbridge i Lysekil

Av Leif Christiansen

Blant de mange populære turneringer ved de forskjellige badesteder på Sveriges vestkyst, er turneringen i Lysekil den som er sterkest besøkt av nordmenn. Det hele varer en uke og opplegget er som ellers: Toto — eller innsatsturnering mandag, mixturnering tirsdag, lagturnering onsdag og selve hovedturneringen fra torsdag til lørdag.

Turneringen i Lysekil er tradisjonsrik. Spillet foregår i det ærverdige Societets-huset under Gustav Ahlin's sikre ledelse. Og særlig hovedturneringen med barometer har en særegen og meget morsom form, med sin «svarta», «roda» og «grona» gruppe.

Mixturneringen ble vunnet av frk. Aasland og Odd Larsson, Sinsen, Oslo ganske overlegent. Et instruktivt spill som frk. Aasland gjennomførte pent var følgende:

<p>♠ kn 10 5 2 ♥ K 8 7 2 ♦ E K 10 4 2 ♣ —</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♠ D 6 ♥ 10 ♦ kn 8 7 5 ♣ 10 9 6 5 4 3</p>	
	N											
V		Ø										
	S											
<p>♠ K 9 7 4 ♥ D kn 3 ♦ 9 6 ♣ E 8 7 2</p>		<p>♠ E 8 3 ♥ E 9 7 5 4 ♦ D 3 ♣ KD kn</p>										

Kontrakten var 6 hjerter fra Syd doblet av Vest. Med spar ut kan ikke spillet vinnes, men kløver E kom ut, og da vinner man med omhyggelig spill. Vest har etter dublingen sannsynligvis et sikkert trumfstikk. Poenget er at det trekkes trumf bare en gang, hjerter E og derpå ruter: D, E og en liten ruter til trumf. Om Vest trumfer over er resten lett. Hvis ikke går man inn på trumf og kaster spar på ruter. Det er lett å se at man får en inntøst for lite på bordet om man trumfer 2 ganger før det spilles ruter.

I hovedturneringen deltok 116 par, og man må si det norske innslag i premierekken var meget sterkt — med 6 par blant

de 12 beste — selv om det ble svensk seier.

I partturneringer satser man på topper.

Ganske karakteristisk var følgende spill:

<p>♠ 10 9 ♥ D kn 9 5 ♦ D 9 ♣ K 10 5 3 2</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♠ K 4 ♥ K 8 4 ♦ kn 8 7 5 4 3 ♣ kn 8</p>	
	N											
V		Ø										
	S											
<p>♠ kn 7 6 3 2 ♥ 10 7 3 2 ♦ K 2 ♣ E D</p>		<p>♠ E D 8 5 ♥ E 6 ♦ E 10 6 ♣ 9 7 6 4</p>										

Med Syd som giver meldtes slik ved et bord:

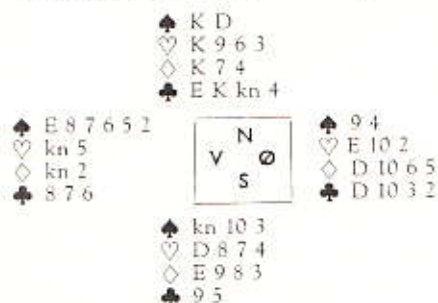
Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	1 ♠	3 ♣	pass
3 gr.	pass	pass	pass

Vest valgte å spille liten hjerter ut og Øst var jo ganske hjelpsom som dekket D med K, men 6 trekk som Syd fikk, synes allikevel å være i meste laget. Det gikk slik til: Liten kløver fra hånd som Vest tok med esset. Nu kom spar fra Vest og Øst la naturlig i sin K. Kløver til kongen klarla den fargen. Inn igjen på kl. 9 og hjerterfinesse med nieren. Deretter ruter E (Vienna Coup) og begge kløverne. For siste kløver spiltes var stillingen:

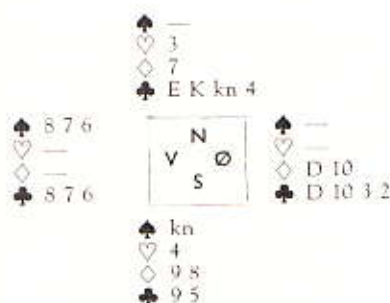
<p>♠ 10 ♥ kn 5 ♦ D ♣ 2</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♠ D 8 5 ♥ — ♦ 10 6 ♣ —</p>	likegyldig
	N											
V		Ø										
	S											
<p>♠ kn 7 ♥ 10 7 ♦ K ♣ —</p>												

På kløver 2 la Syd ruter og Vest, stakkar, var skvist i 3 farger.

Et meget diskutert spill var følgende:

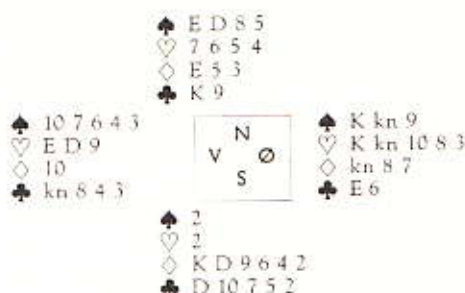
Kontrakten var de fleste steder 4 hjerter fra Syd, og spørsmålet er hva som er beste spilleplan etter utspill av spar E og en spar til. Som kortene sitter vinner man nesten hvordan man spiller ved heldig gjetning, men det er en sak for seg. Det ser rimelig ut å trekke liten trumf til damen og en trumf til. Man kan la Vest beholde sticket for hjerter kn og vinner så resten ved kryssstjeling. Selv om Vest legger knekten på hjerter dame og Øst således får anledning til å trumfe 2 ganger til når Syd spiller hjerter på ny, vinner Syd. La oss tenke oss at Øst skifter til ruter. Syd tar da K og E i fargen og får følgende posisjon:

På spar kn kastes ruter og Øst er utsatt for en trumfskvis. Kaster han ruter stjeler Syd en ruter og hans siste ruter står. Legger Øst kløver, vil 3 ganger kløver godspille det fjerde kortet i denne fargen.

Men som sagt — beste spilleplan? — Den består i å trekke hjerter K fra blindemann i 3. stikk! Øst må nesten stikke, og siden tar Syd bare for hjerter D og vinner resten ved kryss. Svært enkelt etterpå.

Heldig gjetning er ofte mere verdtt enn nøyaktig analyse. Som i følgende spill:

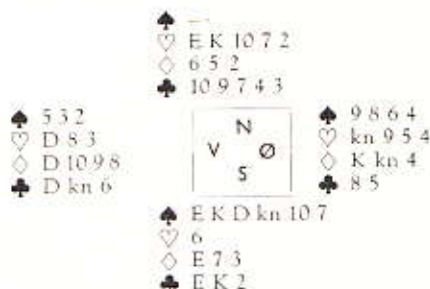
Med Øst som giver, meldtes:

Ost	Syd	Vest	Nord
1 ♥	2 gr.	3 ♥	5 ♦
pass	pass	pass	

Syds 2 grand er den nå så vanlige Mar-mick-variant som viser ruter og kløver. Syds styrke er nok noe i underkant i faresonen, men litt må man satse i parturnering. Nords melding — 5 ruter — er derimot ganske selvfølgelig, og han spilte som om han skulle sett alle kort.

Utspill hjerter til esset hos Vest og spar tilbake. Nord tok esset, trakk liten ruter til damen og bemerket at tieren falt hos Vest. Deretter kløver til nieren(!) som dro esset. Øst øynet nå en sjanse til stjeling, så han ga kløver tilbake. Dette motspill bekreftet bare Nords hypotese om korttsitsen. Han stjal en spar på bordet, stjal så en kløver med ruter E og en trumf-finesse med nieren ordnet resten. Velfortjent topp.

Som vanlig var det slemspillene som samlet mest interesse. Et spill med et godt melde-teoretisk poeng var følgende:

Ved de aller fleste bord spiltes 6 spar eller 6 grand, og hvor hjerter eller ruter kom ut var det ikke mulig å vinne. Kontrakten skal hete 6 kløver, og det bør det — etter min mening — være mulig å komme frem til.

Forts. side 19.

Konvensjoner i søkelyset.

LAVINTHALSIGNALET

Egil Wang

Vanligvis er det de fordelaktige sidene ved en konvensjon som kommer fram når den behandles i teorien. Det er imidlertid ofte uheldig, idet mange konvensjoner har sine svake sider, som man mange ganger først finner frem til etter lang og smertelig erfaring.

Vi har derfor gitt vår medarbeider Egil Wang i oppdrag å skrive litt om baksiden ved enkelte konvensjoner. Det er kanskje mange ganger ikke så populært stoff — i det minste ikke for dem som har konstruert konvensjonen — men vi finner likevel at det kan være temmelig nyttig.

Når norske konvensjoner behandles, vil opphavsmannen få anledning til å svare i det samme nummer.

En konvensjon som ved første øyekast ser svært så elegant ut, og som man uten tvil i enkelte situasjoner kan ha god nytte av, er det såkalte *Lavinthalsignalet* (amerikansk: *suit preference signal*, engelsk: *McKenney signal*). Hensikten med signalet er som alle sikkert vet, å gi beskjed om hvilken farge man ønsker skift til, når skift er nødvendig.

Det er klart at konvensjonen har sine fordeler, som i det følgende spillet:

♠ K 6		♠ kn 8 5 4
♥ D 10 8 6 5		♥ 2
♦ 10 4 2	N V S	♦ K 6 5
♣ D kn 10		♣ E 9 7 4 3
♠ E 10 9 7 3 2		
♥ —		
♦ 9 8 7		
♣ 8 6 5 2		
♠ D		
♥ E K kn 9 7 4 3		
♦ E D kn 3		
♣ K		

Syd er havnet i seks hjerter, og Vest begynner med esset i spar.

Som De ser, er det ingen ide å fortsette med spar, og Øst må gi sin partner beskjed om skift til kløver. Hvis ikke Vest spiller kløver i det andre sticket, vil Syd gå hjem i kontrakten sin, idet kløverkongen kan kastes på sparkongen.

Her er det Lavinthalsignalet kommer inn. Syd gir ved spar knekt beskjed om at han ønsker skift til den høyeste av de gjenværende fargene (altså ruter, trumffargen regnes ikke med) og ved spar fire at han ønsker skift til den laveste fargen. Her blir det altså

spår fire, Vest skifter til kløver, og beten er der.

Et annet eksempel:

♠ E 9 8 4		♠ D
♥ 5 2		♥ D kn 10 7 3
♦ K D kn 10 8	N V S	♦ 9 7 6 2
♣ 8 6		♣ E K 5
♠ 6 5		♠ K kn 10 7 3 2
♥ K 9 8 6 4		♥ E
♦ E		♦ 5 4 3
♣ 10 9 4 3 2		♣ D kn 7

Ingen i sonen. Syd spiller fire spar etter følgende meldeserie:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	1 ♠	2 ♥	3 ♦
pass	3 ♠	pass	4 ♠
pass	pass	pass	

Meldeserien er ikke god, men det har ingen ting med artikkelen å gjøre. Vest begynner med ruter ess, som etter meldingene å dømme må være en singleton. Hvis han nå skifter til hjerter — makkers farge — i det andre sticket, vinner Syd kontrakten sin uten vanskelighet, ja til og med med overstikk.

Lavinthalsignalet ordner imidlertid opp. Øst legger ruter to i det første sticket, og tilkjennegir dermed at han ønsker skift til kløver. På denne måten får Vest stjele med begge trumfene sine, og to beten er et faktum. En differanse på tre stikk på grunn av signalet.

Så langt er alt vel og bra. Men konvensjonen har sin bakside. I første rekke er definisjonen alt for løs. Uttrykket *når skift er nødvendig*, er et temmelig tøylig begrep og utallige misforståelser er oppstått fordi de to spillerne ikke har vært enig om dette. Her er et typisk eksempel:

♠ kn 9 6 4	♠ K D 10 5	♠ 8 7 3 2
♥ E K D 10 8	♥ kn 5	♥ 9 7 2
♦ 8 6 3	♦ E D 10 9 2	♦ 7 5 4
♣ 4	♣ 10 5	♣ K 6 2

N	Ø
V	S

♠ E	♠ E D 7 6	♠ 8 3 2
♥ 6 4 3	♥ 10 9 2	♥ K 5
♦ K kn	♦ E 8 5 4	♦ K D 3
♣ E D kn 9 8 7 3	♣ 8 3	♣ K D 9 5 2

Syd var havnet i fem kløver etter følgende meldeserie:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	1 ♥	1 ♠	pass
3 ♣	pass	3 ♦	pass
4 ♣	pass	5 ♣	pass
pass	pass		

Heller ikke denne meldeserien er særlig anbefalelsesverdig, men jeg får ikke lov av redaktøren til å diskutere meldinger i denne artikkelen, så det får være.

Vest begynte med hjerteresset (ess fra ess-konge) og Øst la styrke med nieren. De ser vel hensikten, kan Øst få bordet til å stjele tredje hjerter, vil kløverkongen bli tilstrekkelig gardert og gi det betende stikket. Men dessverre, paret brukte Lavinthals. Vest tok sine to stikk i hjerter og mente at skift nå måtte være nødvendig. Makkers signal ga tydelig beskjed om skift til spar, mente Vest, Og dermed kom spar fire i det tredje stikket, slik at Syd ikke hadde noen vanskeligheter med å vinne kontrakten sin.

Her er vi ved Lavinthalsignalets svakeste punkt. Stadig vekk oppstår det misforståelser, og enkelte par har rene «Lavinthaldilla», slik at man ikke kan legge et kort uten at makker skifter til en eller annen grønn farge. Det er ikke måte på hva skarpe hjerner kan finne ut av anvendelsesmåter for signalet, men det er synd å si at fordelene er like store som antallet av nye former.

Enkelte spillere hevder at de bruker Lavinthals med fornuft, det vil si bare der

hvor det ikke kan misforståes. Men man skal være en meget god spiller for å unngå misforståelser. Kjenner De hollenderne Filarski og Cats? Det er spillere som i en årrekke har deltatt i europamesterskapet for Holland, som har spilt sammen slik at de kjenner hverandre ut og inn, og som kan alt de behøver av teori på fingrene. Her er et spill fra et europamesterskap hvor de gikk sørgelig i vannet i et spill mot England:

♠ kn 10 9 4	♠ E D 7 6	♠ 8 3 2
♥ 4	♥ 10 9 2	♥ K 5
♦ kn 9 7 2	♦ E 8 5 4	♦ K D 3
♣ kn 10 6 4	♣ 8 3	♣ K D 9 5 2

N	Ø
V	S

♠ K 5	♠ E D 7 6	♠ 8 3 2
♥ E D kn 8 7 6 3	♥ 10 9 2	♥ K 5
♦ 10 6	♦ E 8 5 4	♦ K D 3
♣ E 7	♣ 8 3	♣ K D 9 5 2

Engelskmennene havnet i tre hjerter doblet som Nord—Syd etter følgende meldeserie (ingen i sonen):

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	1 ♣	2 ♥
2 ♠	pass	pass	3 ♥
Dobl.	pass	pass	pass

Vest (Filarski) startet med kløver åtte, og bordets tier trakk med seg Østs dame og Syds ess. Så fulgte hjerteresset og en hjerter til, slik at Øst kom inn på kongen. Han ga spar tilbake, Vest fikk for damen og skiftet til kløver, og Øst kom inn på kløver ni. Ny spar fulgte, Vest fikk for esset og innkasserte ruteresset. Øst la ruter tre.

Nå ser De selvsagt hvordan motspillet *bør* fortsettes. Ny ruter fra Vest til Østs dame, og kløver tilbake fra Øst. Derved vokser Vests siste trumf, slik at han enten må få for den straks ved stjeling, eller senere om Syd bruker trumfhonnøren sin.

Men Filarski skiftet til spar, og Syd kunne nøye seg med en bet istedenfor tre, idet rutertaperen forsvant. En differanse på 400 poeng, viktig nok i en lagkamp.

Og her er de to spillernes kommentarer: Filarski fant ut at ruter tre var makkers laveste ruter, og at han nødvendigvis måtte ha minst tre ruter. Følgelig hadde makker ikke lyst på fortsettelse i ruter, han var kanskje renons i spar og ville ha stjeling.

Cats' oppfatning av situasjonen var følgende: Makker må etter åpningsmeldingen min forstå at jeg har kongen og damen i ruter, og ruter er derfor en naturlig fortsettelse. Hvis jeg legger ruterkongen og bekrefter dette, er jeg redd for at makker vil ta det som et unaturlig høyt kort og ønske om skift til spar.

Bare le. Men konklusjonen er tindrende klar. Når ikke engang et par som Filarski og Cats, internasjonalt anerkjente toppspillere, klarer å holde orden på definisjonen av et Lavinthalsignal, hvordan skal det da gå med de vanlige klubbspillere her hjemme?

En annen svakhet ved signalet er at man savner en negativ meddelelse, noe som det følgende gir klar orientering om:

♠ 2	♥ 10 9 6	♦ 10 9 6	♣ K D 7 5 2
♥ K D 8 4 3	♦ K kn 8 4 3	♣ 8 6	♠ E 8 7 5 4 3
♠ 2	♥ K D 8 4 3	♦ K kn 8 4 3	♣ 8 6
♠ K D 7 5 2	♥ E kn	♦ E D	♣ E kn 10 9 3

Syd spiller fem kløver og Vest begynner med spar to, en tydelig singleton. Øst stikker og gir sin makker en stjeling, og med spillere som aldri har hørt om Lavinthal, vil det ikke være det spor vanskelig å bete kontrakten. Vest spiller trumf eller hjerterkongen, og er nødt til å få ett stikk i de røde fargene.

Men hvis Vest er av den typen som leser Lavinthal i alle situasjoner? Er Øst da så uheldig å spille en liten spar tilbake, i det andre sticket, vil Vest skifte til ruter, og dermed er kontrakten hjemme. Syd får ikke taper i denne fargen, og bordets to hjertertapere forsvinner på spar.

For Lavinthaltilhengerne er høyden på Østs spar i det andre sticket avgjørende for hvilken farge Vest skal skifte til. Til tross for at det er knusende likegyldig for Øst, han har gjort sitt i dette spillet og ønsker bare å la sin makker ordne opp resten. Han har imidlertid ingen måte å orientere sin makker om dette på, det er bare å gjette ett eller annet sted i haugen av spar, og håpe at man finner det riktige kortet.

♠ 2	♥ 10 8 6	♦ kn 10 6 4	♣ E D 8 6 5
♥ K 9 7	♦ kn 7 2	♣ D kn 10 6 4 3	♠ K 9 7 5
♦ kn 7 2	♣ 7	♠ K 10 3	♥ E D 8 2
♣ D kn 10 6 4 3	♠ K 2	♥ E D kn 4 3	♦ 5 3

Syd spiller tre hjerter, og det er vel ikke så vanskelig å se veien til beten. Spar to fra Vest og esset fra Øst. Spar dame tilbake, som krever Syds konge, og stjeling fra Vest. Kløverdamen til Østs ess, sparknekten, og så er Vest nødt til å få beten for hjerterkongen.

Et Lavinthal-par har imidlertid sine vanskeligheter. Spardamen fra Øst er nødvendig for å presse ut Syds konge, men dessverre betyr spardamen i Lavinthal-sproget skift til alt annet enn kløver. Vest vil spille ruter, og Syd får anledning til å gjøre det vanskelig for motstanderne. Ruter ess på bordet og tieren hos ham selv gir Vest inntrykket av at Øst har kongen. Så hjerterfinessen, Vest kommer inn på kongen, og hvis han nå spiller mer ruter, er det hendt. Det trumfes ut, og spartaperen eller eventuelt kløvertaperen forsvinner i en fart på ruter.

Nå kan det selvfølgelig bli bet om Øst spiller spar tre i det andre sticket også. Vest stjeler, gir kløver tilbake til Østs ess og får spar dame fra ham. Syd må på med kongen og Vest stjeler. Nå blir det bet om Syd siden tar finessen i trumf. Men denne spillemåten bruker to trumf hos Vest til sparstjeling, slik at Syd kan vinne om han får peilet hvor hjerterkongen sitter. Og det kan han kanskje kunne lese seg til av meldingene, idet Øst allerede har vist esset og damen i spar og kløveresset.

Spillere som ikke bruker Lavinthal, vil som regel finne fram likevel, idet man svært ofte kan lese seg til hvilken farge det skal skiftes til. Jeg husker en gang jeg i en bestemt situasjon i et motspill fant at det måtte skiftes til spar for å bete en kontrakt. Det

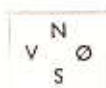
Forts. side 19.

SPILLEPRØVER

Dette er spilleprøver som en rutinert spiller bør kunne ta ved bridgebordet. Gjør et forsøk selv, og studer etterpå våre kommentarer, som De vil finne på side 17.

I

♠ E 10 8 3
♥ E D 10 8 3
♦ E
♣ 7 5 2

♠ K D kn 9 6 4 2
♥ 7 5
♦ 7
♣ E K 3

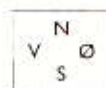
Syd spiller seks spar etter følgende meldinger:

Syd	Nord
1 ♠	3 ♥
3 ♠	4 ♠
4 gr.	5 ♠
5 gr.	6 ♠
6 ♠	pass

Vest begynner med ruterdamen, bordet tar esset og spiller lite spar. Øst viser renons. Hvordan bør Syd spille?

II

♠ E 4 2
♥ 4 2
♦ K D kn 9 8
♣ 5 4 2

♠ K 9 8
♥ E D 9 8
♦ 5 4 2
♣ E K 9

Syd spiller tre grand etter følgende meldinger:

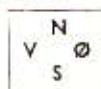
Syd	Nord
1 gr.	3 gr.

Det er ingen ide for Nord å vise ruterfargen — han vet at tre grand er den beste kontrakten i alle tilfelle. Vest begynner med hjerter tre, Øst tar kongen og Syd esset.

Så følger en ruter til kongen, som får beholde stikket. Hvordan bør Syd fortsette?

III

♠ K D 10 6
♥ E 10 8 4
♦ 4 2
♣ K D 8

♠ E 7 4 2
♥ K D 9
♦ D kn 9
♣ kn 10 4

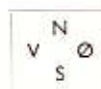
Syd spiller fire spar etter følgende meldinger:

Syd	Nord
1 ♠	3 ♠
3 gr.	4 ♠

Vest begynner med ruter fire. Øst tar esset og fortsetter fargen, Vest får for kongen og spiller en tredje ruter. Hvordan bør Syd fortsette?

IV

♠ E kn 3
♥ D kn 10 4 3
♦ E
♣ D 7 5 3

♠ 8
♥ 9 7 4
♦ kn 7 5
♣ E K 10 8 4 2

Syd spiller fem kløver etter følgende meldinger:

Nord	Syd
1 ♥	2 ♣
3 ♣	4 ♣
5 ♣	pass

Vest begynner med spar tre. Hvordan bør Syd spille?

V

♠ D 4 2
♥ K kn 2
♦ 4
♣ 10 9 8 5 4 3

	N	
V		Ø
	S	

♠ E K 10 9 5 3
♥ E 4
♦ 7 6 5 3
♣ 6

Syd spiller fire spar etter følgende meldinger:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	pass	1 ♦	1 ♠
pass	2 ♠	pass	4 ♠
pass	pass	pass	

Vest begynner med kløver ess (ess fra ess-konge) og fortsetter med trumf. Syd stikker og spiller ruter. Øst tar stikken og gir ny trumf, og Vest følger. Bordet kommer inn på damen. Hvordan bør Syd fortsette?

VI

♠ 10 4 2
♥ E K 6
♦ E D 4 2
♣ K 7 3

	N	
V		Ø
	S	

♠ E D 3
♥ D kn 10 8 4
♦ 9 8 7 6 3
♣ —

Syd spiller seks hjerter etter følgende meldeserie:

Nord	Syd
1 gr.	3 ♥
4 ♥	6 ♥

Fullstendig hardt nok, men det hører ikke hit. Heller ikke at seks ruter er bedre.

Vest begynner med spar ni. Hvordan bør Syd spille?

STALLTIPS

Robert Larssen vil være kjent av alle dem som spilte bridge før og under krigen. Han bar titelen «Norges sterkeste spiller.» Nå er det selvfølgelig vanskelig med rangordningen i de høyere sirkler, men det er i det minste ikke tvil om at det var en usedvanlig dyktig spiller. Han flyttet til Sverige to-tre år etter frigjøringen, og siden har vi mistet kontakten med ham.

Larssen hadde en rekke slagord, og ett av dem lød: «Slipp motparten inn og la dem få sjansen til å gjøre noe galt.» Og det er nettopp dette slagordet vi vil henlede oppmerksomheten på idag. Ta et sluttspill som dette:

♠ 9
♥ D
♦ 7 2
♣ —

	N	
V		Ø
	S	

♠ 7
♥ 7
♦ E D
♣ —

Syd spiller en sparkontrakt og trenger tre av de fire siste stikkene. Motpartens spar er rensert ut. Nord er inne.

Det er selvfølgelig riktig å spille hjerter hvis det er det minste håp om å få Vest inn. Han vil være nødt til å spille til dobbelt renons, eller spille ruter til saks. Men om det er overveiende sannsynlig at Øst kommer inn?

Spill hjerter likevel. For det første er det alltid en sjanse av hundre for at Vest kommer inn, så sant han ikke tidligere har vist renons i hjerter. Og hvis Øst kommer inn, har han fått sjansen til å spille galt. Han bør spille ruter, og i så fall er De i den samme situasjonen som De hadde vært om De selv spiller ruter fra bordet. Men det finnes en ørliten sjanse for at Øst spiller noe annet. Kanskje han ikke har ruter, og kanskje det er noe som klikker hos ham akkurat i dette øyeblikket, slik at det kommer en annen farge. I så fall er De ovenpå.

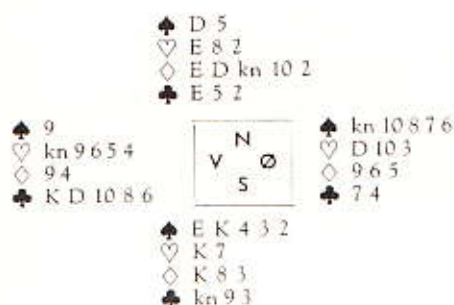
SESONGENS VAKRESTE SPILL

Vi innbyr herved til en konkurranse om sesongens vakreste spill. Betingelsene er at spillet er spilt i tiden 1. juli 1962 til 30. juni 1963 i en turnering som er arrangert av Norsk Bridgeforbund, eller en tilsluttende krets eller klubb. Turneringen behøver ikke være åpen, et spill fra en vanlig klubb-aften kan således godt være med.

Vi setter opp premier til de beste spillene etter bedømmelse av en jury som vi vil oppnevne senere. Dessuten vil vi sette opp en premie til den som har sendt oss det vinnende spillet.

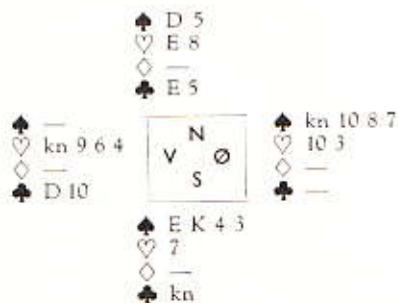
For ordens skyld bør spillet være bekreftet av en av motstanderne, eller eventuelt en av tilskuerne. I tilfelle det skulle strømme rent for mange spill inn til denne konkurransen, forbeholder redaksjonen seg rett til å foreta en første grovsiling og bare ta inn spill den mener har interesse. Vær oppmerksom på at det ikke er sikkert et spill som blir sendt inn, kommer med i det følgende nummer.

Selvfølgelig er det enda ikke kommet inn noen spill til denne konkurransen, men vi tar med et par spill idag som vi godt kunne tenke oss ville hatt sjansen til å nå opp.

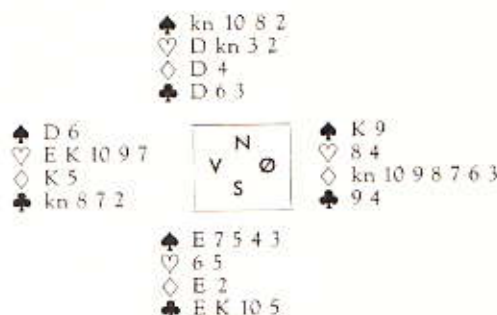
Spillet er spilt for en del år siden av Bridgemagasinet tidligere redaktør, Erling Wagle, med den nåværende redaktør som makker og blindemann. Det var dessuten robberbridge, så spillet har ingen sjanse til å delta i konkurransen. Men som en prøve kan det være verdt å ta med.

Wagle var havnet i seks grand som Syd, og fikk kløverkongen ut fra Vest. Det første poenget kom straks, Wagle la liten på bordet og startet på denne måten et Bath Coup. Vest skiftet til hjerter, som Wagle stakk på egen hånd. Så kom alle ruterne, og en spar og en kløver ble kastet på egen hånd. Stillingen var nå:

Kløveresset var neste kort, og nå fikk Øst det vanskelig. Han måtte gi slipp på hjerterne, for kastet han en spar, ville jo alt være over. Vest hadde det foreløpig ikke vanskelig, men han fikk. Spar dame og konge renset Vest for overflødige kort, og når så spareset kom, var det bare å gi opp.

Det neste spillet viser en pen narremanøver, som ga full utdeling:

Syd spilte fire spar etter hjerteråpning fra Vest, og hjerterkongen kom ut. Uten å blunke forlangte Syd hjerterdamen fra bordet, og på hjerteresset i det andre sticket forlangte han knekten. Vest fortsatte med hjerter ti. Øst forsto ikke hensikten med Syds manøver, men fant ingen grunn til å dekke den stående hjerteren, og Syd fikk sticket for en liten trumf. Deretter to ganger trumf, Øst kommer inn og gir ruterknekten tilbake, og Syd tar esset. Bordet settes inn på spar og den siste hjerteren blir stjålet. Bordet blir satt inn igjen på kløverdamen, og stillingen er:

Siden sist

Forts. fra side 2

eset. Denne spilleplanen har dessuten den fordel at den byr en ørliten tilleggsjanse hvis Nord har to stikk i hjerter, og Øst har minst to spar. Men faren er at Øst kan være renøns i spar, hvilket vel er mer sannsynlig. Da har Syd ingen innkomst til kløvereset sitt, og Østs siste taper i fargen kan forsvinne på ruter, eventuelt kan spareset stjeles bort om Øst skulle ha damen tredje i ruter.

Da spillet forekom, var hele fordelingen følgende:

♠ 10 8 6 5 2	♠ —
♥ E 2	♥ KDkn 9 8 5 4 3
♦ 10 7 6 5 4	♦ D 8
♣ 3	♣ 8 7 5

♠ KDkn 9 4	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ —
	N										
V		Ø									
	S										
♥ 10		♥ KDkn 9 8 5 4 3									
♦ EKkn		♦ D 8									
♣ Dkn 9 4		♣ 8 7 5									

♠ E 7 3	♠ —
♥ 7 6	♥ KDkn 9 8 5 4 3
♦ 9 3 2	♦ D 8
♣ EK 10 6 2	♣ 8 7 5

De ser hvor nødvendig det var å innkasere kløvereset først.

En ganske vrien oppgave, som dog kan

♠ —	♠ kn
♥ —	♥ —
♦ K	♦ D
♣ kn 8 7	♣ 6 3

♠ —	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ —
	N										
V		Ø									
	S										
♥ —		♥ —									
♦ 2		♦ 10 9 8 7									
♣ EK 10		♣ —									

Fra bordet kom sparknekten, Syd la ruterøren og Vest var skvist etter en kombinasjon av reverse dummy, skvis og en god porsjon underfundighet. Hvis ikke Syd hadde «avblokert» med damen og knekten i hjerter i de to første stikkene, ville Øst ha vært tvunget til å stjele med spar ni, og dermed ville motstanderne fått to trumf-stikk.

Og med dette overlater vi til leserne å skaffe stoff til konkurransen om årets vakreste spill.

løses helt logisk hvis man bare tenker seg om.

Så tar vi en liten oppgave hvor De får prøve Dem selv med bare Nords og Syds kort:

♠ D kn 6 2
♥ 7 6 4 3
♦ 6
♣ KD 8 7

♠ 5 4	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ —
	N										
V		Ø									
	S										
♥ D 10 9 8 5		♥ KDkn 9 8 5 4 3									
♦ EK 4 3		♦ D 8									
♣ E 6		♣ 8 7 5									

Syd er havnet i fire hjerter — litt hardt meldt, men det hører ikke hit — og får ruterørdamen ut fra Vest. Sparutspill ville selvfølgelig ha drept kontrakten med en gang, men nå får Syd en sjanse. Kan De mestre den?

Da spillet forekom, var hele fordelingen følgende:

♠ D kn 6 2	♠ —
♥ 7 6 4 3	♥ KDkn 9 8 5 4 3
♦ 6	♦ D 8
♣ KD 8 7	♣ 8 7 5

♠ K 10 9	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E 8 7 3
	N										
V		Ø									
	S										
♥ E kn		♥ K 2									
♦ D kn 10 9 2		♦ 8 7 5									
♣ kn 5 3		♣ 10 9 4 2									

♠ 5 4	♠ —
♥ D 10 9 8 5	♥ KDkn 9 8 5 4 3
♦ EK 4 3	♦ D 8
♣ E 6	♣ 8 7 5

Som De husker spiller Syd fire hjerter og får ruterørdamen ut.

Da spillet forekom, gikk Syd bet til tross for et tappert forsøk. Han stakk med ruterørdamen og trakk tre ganger kløver, slik at en spartaper forsvant. Så kom hjerter fra bordet, og Øst la liten. Syd knep med tieren og Vest kom inn på knekten. Nå kom spar tilbake fra Vest, Øst tok esset og spilte sin siste kløver, og dermed fikk Øst-Vest for begge de to siste trumfene sine.

De har selvfølgelig sett poenget. Syd burde ha trukket også den fjerde kløveren fra bordet, og kastet den andre spartaperen på egen hånd. Dermed bytter han en spartaper med en kløvertaper, men fordelene er at det

EN BRIDGESPILLERS DAGBOK

Nils Steen

Onsdag 18. juli.

I går spilte jeg en lagkamp i sommervarmen med Kjell som makker, og han er og blir absolutt håpløs ved bridgebordet. Ikke forstår han noen verdens ting, og han tøysrer stadig både i meldinger og spill. Se bare hva som hendte i disse spillene fra i går:

Kjell
 ♠ kn 8 7 5 4 2
 ♥ 7 4 3
 ♦ 8
 ♣ D 5 4

N	Ø
V	S

Jeg
 ♠ K D 6
 ♥ 8
 ♦ E K kn 9 6 5
 ♣ K kn. 6

Meldingene gikk:

Jeg
 1 ♦
 3 ♦

Kjell
 1 ♣
 pass!

Har noen sett maken til tull, rett og slett. Kjell må da forstå at når jeg hoppmelder i en slett farge etter at han har meldt en edel, så må jeg ha støtte til en gjentagbar farge hos ham. Hvorfor i all verden har han fått utlevert en sekskortfarge i spar hvis det ikke er for at den skal kunne gjentas! Han unnskyldte seg med at han var så fryktelig tynn, men den kommer han ikke langt med. I og

ikke blir noen stjeling etterpå. Og så er Syd hjemme om bare trumfene er vennlige nok til å sitte 2—2.

Legg merke til at slik som Syd spilte, vil det ikke hjelpe ham om det er Vest som har den fjerde kløveren. Når Vest kommer inn på hjerterknekten, må han riktignok ta for sparkongen og fortsette med en kløver til Østs hjerterkonge. Det skal kanskje godt gjøres, men umulig er det ikke.

Og dermed slutter vi for idag.

med at jeg hoppmelder, har han bare å fortelle hva han sitter med og ikke bekymre seg om noen svakheter.

Eller se på det neste spillet.

Kjell
 ♠ 5 3
 ♥ kn 7 4 2
 ♦ 10 4
 ♣ E D kn 5 3

Jeg
 ♠ K D kn 10 7 4
 ♥ 9 3
 ♦ E 6
 ♣ 9 8 6

Kjell
 ♠ 8
 ♥ K D 10 8 5
 ♦ 9 7 5 2
 ♣ K 4 2

Jeg
 ♠ E 9 6 2
 ♥ E 6
 ♦ K D kn 8 3
 ♣ 10 7

Meldingene gikk slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	2 ♣	2 ♠
2 gr.	pass	3 gr.	pass
pass	pass		

Og så spilte det utrolige feet ut hjerter! Jeg hadde jo meldt spar, og når en stakkar sliter livet av seg for å angi et utspill, så må man da også kunne forlange at det blir tatt hensyn til. Kjell unnskyldte seg med at han bare hadde en singleton, og at han etter motstandernes meldinger å domme ikke trodde sparfargen min var så sterk.

Men det er jo bort i veggene alt sammen. Han har jo bare å lystre mine meldinger, så går det bra, og når han ikke forstår det en gang, så er det håpløst.

Det tredje spillet er ikke det spor bedre:

Kjell
 ♠ D 9 7 5
 ♥ 9 5 4
 ♦ 8 3
 ♣ E D kn 10

Jeg
 ♠ 8 6 5
 ♥ E K 10 8 2
 ♦ kn 9 2
 ♣ K 5

Kjell
 ♠ 10 2
 ♥ kn
 ♦ K 7 5 4
 ♣ 9 8 7 6 4 2

Jeg
 ♠ E K kn 4
 ♥ D 7 6 3
 ♦ E D 10 6
 ♣ 3

Syd spilte fire spar, etter at jeg hadde meldt hjerter, og Kjell startet med hjerterknekten. Men det var også det eneste riktige han gjorde i dette spillet, for etter at jeg hadde tatt for esset og kongen og gitt ham en stjeling med hjerter ti, skiftet han til ruter! Dermed var det jo ikke det spor vanskelig mer.

Lavinthal, sa Kjell etterpå. Men det er jo rene sprøyt. Jeg må jo spille hjerter ti for å få presset ut Syds dame, slik at han ikke siden får brukt den til avkast.

Onsdag 15. august.

Kjell er og blir umulig å spille med. Vi var med i en lagkamp igår, og se bare hva som skjedde i disse spillene:

Kjell
 ♠ kn 8 7 5 4 2
 ♥ 7 4 3
 ♦ 8
 ♣ D 5 4

N	○
V	S

Jeg
 ♠ 6
 ♥ K D 6
 ♦ E K kn 9 6 5
 ♣ K kn 6

Meldingene gikk:

Jeg	Kjell
1 ♦	1 ♠
3 ♦	3 ♠!
3 gr.	pass

Så tok motparten tre sparstikk, ett hjerterstikk, ett kløverstikk og ett ruterstikk. To beter, mens tre ruter er til å legge opp. Og jeg var enda heldig som slapp så billig, tenk om motstanderne hadde tatt fire stikk i spar eller to i ruter.

Kjells tre spar må da være rene vannvidd. Hva i all verden har han å melde to ganger med de flisekortene. Han har jo ikke mer enn tre honnørpoeng og en singleton i min farge, og han kan jo ikke vente at jeg skal være noe sterkere. Min tre ruter er jo ikke krav, og da kan han ikke vente at jeg skal ta alle stikkene alene.

Eller se på det neste spillet:

Kjell
 ♠ K 5 3
 ♥ 7 4 2
 ♦ 10 4
 ♣ E D kn 5 3

Jeg
 ♠ D kn 10 7 4
 ♥ kn 9 3
 ♦ E 6
 ♣ 9 8 6

E 9 6 2
 ♥ E 6
 ♦ K D kn 8 3
 ♣ 10 7

Meldingene gikk:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	2 ♣	2 ♠
2 gr.	pass	3 gr.	pass
pass	pass		

Og så spilte det utrolige feet ut spar! Det er riktig at jeg hadde meldt fargen, men han må da forstå at den er håpløs når han selv sitter med en singleton og motstanderne har meldt så kraftig i grand. Hva i all verden har Kjell fått utlevert alle de hjerterne etter, hvis det ikke er for å bruke dem? Da er jo spilleren domt til bet, mens han etter sparutspill har det svært så enkelt.

Det verste var imidlertid det neste spillet:

Kjell
 ♠ 10 2
 ♥ kn
 ♦ K 7 5 4
 ♣ 9 8 7 6 4 2

Jeg
 ♠ 8 6
 ♥ E K 10 7 2
 ♦ E kn 9 2
 ♣ 5 3

E K kn 4 3
 ♥ D 8 6 3
 ♦ D 10 6
 ♣ K

Syd spilte fire spar. Jeg hadde meldt hjerter underveis, og Kjell startet med hjerterknekten. Men det var også det eneste riktige han gjorde i dette spillet, for etter at jeg hadde tatt for esset og kongen, og gitt ham en stjeling med hjerter ti, skiftet han til kløver! Dermed var det ikke det spor vanskelig mer.

Når en spiller ikke engang kan lyste makkers signaler, blir det jo håpløst alt sammen. Vi bruker Lavinthal, og hvis ikke hjerter ti i denne situasjonen betyr skift til ruter, kan dere kalle meg en krakk.

Jeg ser mørkt på den nye sesongen. Når man skal sitte og slite med tre mann hele tiden, blir det jo håpløst alt sammen.

Svar på spilleprøver

I

Det må selvsagt trumfes ut, og så må De prøve hjerterfinessen. Men før den forsøkes, er det et meget viktig poeng — De må ta en av kløverhonnørene først. Det kan aldri skade, men det kan være svært så aktuelt den dagen kortene er fordelt slik som de var da spillet forekom, med ingen spar, fem hjerter, seks ruter og en kløver hos Øst. Ved å ta kløverhonnøren får De istand et innspill, slik at Øst enten må spille hjerter tilbake til Deres saks på bordet, eller ruter til dobbeltrenons. I alle tilfelle forsvinner kløvertaperen.

II

De må spille ruter ni (eller åtte) fra bordet i det tredje sticket. Det er slett ikke usannsynlig at en av motstanderne har E-10-fjerde i fargen, og hvis De da spiller damen, vil han holde esset tilbake. Siden er det umulig å få hentet det tredje, nødvendige rutersticket, fordi bordet mangler innkomst. Hvis De derimot øyeblikkelig spiller nieren, er vedkommende motstander nødt til å stikke hvis han vil ha to stikk i fargen. Siden har De en ruter igjen til å presse ut motstandernes ess, og endelig har De spar-esset som innkomst.

III

Alt er vel og bra med trumfen fordelt 3—2 hos motstanderne. Med knekten fjerde hos Øst er situasjonen håplos, men hvis Vest har disse kortene, kan spillet vinnes med forsiktighet.

Faren er at Vest kan ha dobbel kløver ved siden av de fire sparene. Kløveresset må selvsagt presses ut før trumfen forsvinner, og hvis Vest da virkelig har en dobbelton, kan Øst holde esset tilbake en gang og så gi fargen igjen, slik at Vest får stjeling.

For å hindre dette må De legge en kløver på bordet i det tredje sticket. Hvis da motstanderne forsøker seg på denne manøvrer, kan De stjele over på bordet.

IV

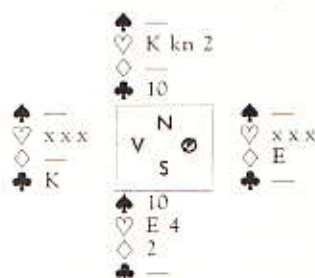
Uhyre enkel, men dog så lett å gå bet på. Hvis De stikker med spareset og straks prøver kløverne, blir det vanskelig om denne

fargen sitter 3—0. De får ikke hjemkomster nok til å stjele begge ruterne uten å gå innom hjerterne, og da kan De risikere en hjerterstjeling. Ruteresset må derfor innkasseres før De spiller kløver, siden går alt glatt.

V

De fortsetter med å stjele en kløver fra bordet, og så kommer spillets nøkkelpoeng — en liten ruter fra Dem selv, mens bordet legger en kløver! Derved får De skvisbatteriet i stilling, slik at De blir uavhengig av hjerterdamens plassering.

Tilbakespillet er likegyldig, vi kan jo påstå det blir ruter. Bordet stjeler, en kløver blir stjålet, og så følger resten av trumfene. Før den siste blir spilt, er stillingen:

Symbolet «x» står denne gangen også for hjerterdamen, som vi ikke vet hvor befinner seg. Når Syd spiller sin siste spar, er begge motstanderne fanget i en tosidig skvis. Vest må legge hjerter for å ta hånd om bordets kløver ti, ellers er alt over. Bordet legger da kløver ti, som har oppfylt sin misjon, og det er umulig for Øst å finne noe mottrekk.

Spillemåten er avhengig av høyst tre ruter hos Vest og høyst tre kløver hos Øst, men det skulle det være godt håp om etter meldingene.

VI

Ruterfinessen må selvsagt holde. Men hvis Vest har K-kn-10 i ruter, blir det likevel vanskelig nok å vinne. Det går imidlertid likevel, under forutsetning av at hjerterne sitter 3-2, og at Vest bare har dobbel spar og esset i kløver.

Spillemåten er følgende. De stikker den utspilte spaten og trumfer ut. Så følger ruterfinessen og ruteresset. Hvis Øst viser renons andre gangen, må De passe på å ta ut den

EKSPERT

KLUBBEN

For de to beste løsningene av disse oppgavene setter vi opp en premie, og dessuten setter vi opp tre premier til de beste løserne i løpet av året. Bare seks sett av oppgaver teller i årskonkurransen.

Så lenge ikke noe spesielt er nevnt, går vi ut fra at det spilles vanlig Culbertson med de konvensjonene som normalt brukes her i landet. Avvikende konvensjoner er tillatt, men da bør man gjøre oppmerksom på dem i to-tre ord.

Løsningene sendes som vanlig Rolf Bøe, Gaute-rad, Tønsberg, innen 14 dager etter at De har mottatt magasinet. Bruk fortrinnsvis et 35 øres postkort.

Oppgave nr. 1.

Syd har:

♠ 8 5 ♥ E kn 9 3 ♦ K D 10 8 4 ♣ K 3

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♠	pass	2 ♦
pass	3 ♠	pass	?

Oppgave nr. 2.

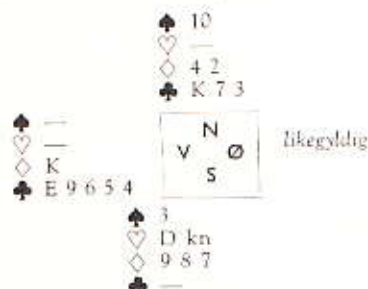
Syd har:

♠ K 7 4 ♥ kn 3 ♦ D 10 5 ♣ E D 8 4 2

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♥	pass	2 ♣
pass	2 ♥	pass	2 gr.
pass	3 ♠	pass	?

andre sparhonnøren for De setter Vest inn på ruter. De får da følgende sluttspill:

Vest settes inn på ruterkongen, og må gi Dem kløvestikk enten han vil eller ikke.

Oppgave nr. 3.

Syd har:

♠ E 9 7 3 ♥ E 8 4 ♦ 7 5 ♣ E 9 7 2

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♠	pass
2 ♣	pass	!	

Oppgave nr. 4.

Syd har:

♠ 4 ♥ E 9 8 2 ♦ kn 10 4 ♣ E kn 9 7 3

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	1 ♥	2 ♣	2 ♠
3 ♦	pass	?	

Oppgave nr. 5.

Syd har:

♠ 9 ♥ K D 8 6 ♦ kn 9 3 ♣ E D 9 7 2

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♥	pass	2 ♣
pass	3 ♦	pass	!

Oppgave nr. 6.

Syd har:

♠ 9 7 4 ♥ K 8 3 ♦ kn 10 8 7 5 3 ♣ kn

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	pass	2 ♥	2 gr.
Dobl.	?		

Obs. To grand er ikke den moderne versjonen som minner om opplysende dobling; med stykke i kløver og ruter. Det er årtale om en ganske normal melding.

Løsningene på oppgavene i nr. 4 må på grunn av plassmangel stå over til neste nummer.

Bedre meldinger

Forts. fra side 5.

Til slutt vil jeg peke på at kontrollmeldingene ikke er veien hvis man vil satse på en slem og ikke ønsker å fortelle motstanderne noe som kan veilede dem i utspillet. Her er et typisk eksempel, som dukker opp i Amerika for noen år siden:

♠ K 10 9 3	♠ E D 8 7 6 2	♠ kn 5 4
♥ 2	♥ K 10 6 5	♥ 4 3
♦ 10 9 4	♦ E	♦ D 8 7 2
♣ K kn 8 7 2	♣ D 4	♣ E 6 5 3

N
V
S
Ø

♠ —	♠ E D kn 9 8 7
♥ E D kn 9 8 7	♥ K kn 6 5 3
♦ K kn 6 5 3	♦ 10 9
♣ 10 9	

Meldingene gikk:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 ♥	pass	6 ♥	pass
pass	pass		

Vest begynte med ruter ti, og slemmen var hjemme.

Nord følte at det ville være stikk nok for en slem likegyldig hva Syd satt med. Hvis Syd hadde kløverstopper, var alt vel og bra, og i motsatt fall ville Vest få det vanskelig når det gjalt utspillet. Og det var jo riktig nok.

Om slike slemmer er å anbefale? Tja. Det er i det minste ikke riktig det resonnementet som var så alminnelig for en del år siden, at slemmen kunne vært betet om motstanderne hadde funnet utspillet, og derfor er det galt å melde den. Det er ikke det teoretisk beste motspillet som teller, men det sannsynlige motspillet. Hvis det er minst femti prosents sjanse til at kløver ikke kommer ut, gir denne slemmen like store sjanser som en der er avhengig av at en konge lar seg fange.

Men unnskyld dette sidespranget til slutt. Hensikten med artikkelen var å vise hvordan man kunne komme med milde slemminvasjoner ved hjelp av kontrollmeldinger. Men derfor skader det jo ikke å gi et vellykket eksempel på direkte slemmeldinger.

Lavinthalsignalet

Forts. fra side 10.

viste seg å være riktig. Etter spillet utbrot makker, en innbitt tilhenger av Lavinthal: — Der kan du se, Lavinthal var god å ha i dette spillet.

— Lavinthal, sa jeg forbauset, jeg hadde ikke lagt merke til noe slikt.

Det viste seg at makker en eller annen gang hadde kastet et høyt kort som skulle uttrykke ønske om skift til spar. Jeg hadde som nevnt ikke lagt merke til noe slikt signal, men klarte oppgaven likevel. Det var så ganske naturlig det med spar.

Slikt hender ofte. Det er så ganske naturlig ved hjelp av klar, logisk tenkning at en bestemt farge skal spilles, man finner dette spillet uten spor av kunstige signaler. I andre situasjoner er det selvfølgelig annerledes, men tross alt har man femti prosents sjanse til å gjette riktig. Ta det første spillet i denne artikkelen. Vest har ikke noen bestemt grunn til å velge ruterskift, det kan godt hende han svinger til kløver i alle tilfelle, og dermed er alt i orden.

Tilbake står enkelte situasjoner hvor man utvilsomt vil komme lenger i motspillet ved hjelp av Lavinthal. Men disse situasjonene er forholdsvis få, langt færre enn konvensjonens forkjempere kan tenke seg, og på langt nær nok til å oppveie alle de situasjonene hvor man går i vannet fordi det gis et signal som blir misforstått, eller makker leser Lavinthal i hvor man aldri har tenkt seg det.

Sommerbridge i Lysekil

Forts. fra side 7.

De fleste par bruker jo svake to-åpninger, så Syd må åpne med 2 kløver. Meldingene skal da gå:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♣	pass	2 ♥	pass
2 ♠	pass	3 ♣	pass
3 ♣	pass	4 ♣	pass
4 gr.	pass	5 ♦	pass
5 gr.	pass	6 ♣	pass
pass	pass		

Syds 5 grand er den store «frie». Har makker så pass som D i spissen i kløver,

Brekke, Gunnar Johansen, Odd Larsson. Det er verdt å notere at Gunnar Johansen spilte sin 25. bykamp.

Turneringsnytt

HALDEN

Bridgeklubben Tempo arrangerte for annen gang sin «Grensetreff» på Svalerød-kilen Bad, med omtrent 50 deltagende par. De beste resultatene ble:

1. Monica Kjeldsberg — Leif Salterød, Oslo 2,659
2. Harry Carlsen — Rolf Syvertsen, Oslo 2,631
3. Regeskog — Hiden, Sverige 2,511
4. Bolm — Johansson, Sverige 2,507
5. Per Engebretsen — Egil Rønneberg, Oslo 2,504

GAUSDAL

K.N.A.s årlige bridgeuke på Gausdal ble denne gangen arrangert 19.—26. august. De beste resultatene i A-finalen ble:

1. Frøysa — Vegsund, Ålesund 495
2. Rasmussen med frue, Bergen 481
3. Benz — Srisen, København 480
4. Johansen med frue, Oslo 466
5. frk. Jacobsen — Velinder, Lund . 465

En B-finale ble vunnet av Mosse Bramer — Gjølme, Oslo — Kristiansand med Angell — Lenth, Hamar på annenplass, og en C-finale av Krogshus — Næss, Trondheim med Lindh — Moe, Torsby — Overhalla som nummer to.

står jo med rimelig sjanse, 7 både i spar, kløver og grand. Det finnes forskjellige varianter på 5 grand, men 6 kløver må etter alle systemer betegne dårligst mulig 5-kortfarge og da skal Syd gi seg.

Forskjellen på grand og edel farge i partureringer er og blir en uting. Eller hva sier man om følgende:

♠ E D 10 7 5 2
♥ E K kn 9 2
♦ —
♣ 7 5

	N	
V		Ø
	S	

♠ K kn 8 6 4
♥ —
♦ E K D 2
♣ E D 9 4

7 spar som er opplagt, ga under middels. Over halvparten hadde altså satset på 7 grand og det gikk ufortjent bra, fordi Øst hadde kløver K. Det er ikke sunn bridge og meget taler faktisk for det system vi hadde her hjemme for en del år siden, som eneste land forøvrig, hvor utgang og momp i grand talte likt med edel farge. Men noen hevder at det er en del av charmen i partureringer og at det er et eget spill som krever sin særegne teknikk.

Men at bridgeuken i Lysekil ga deltagerne et charmerende bridgeminne er det i alle fall ingen uenighet om.

OSLO SLO GÖTEBORG

Idet magasinet skal trykkes får vi melding om at Oslo slo Göteborg i bykamp både i dame- og herreklassen, med henholdsvis 225—189 og 253—224. Oslos to lag besto av Reidun Dillerud, Randi Herseth, Inger Johanne Isachsen, Aslaug Ramn Johansen, Ingrid Farup, og Iver Andresen, Alexander

